

- mia, Zawiercia oraz gmin: Bobrowniki, Bukowno, Klucze, Łazy, Mierzęcice, Ogrodzieniec, Olkusz, Pilica, Psary, Siewierz, Wolbrom i Żarnowiec w województwie katowickim;
- 12) Okręgowy Urząd Górniczy w Tychach dla obszaru miast: Brzeszcz, Chrzanowa, Czechowic-Dziedzic, Jaworzna, Libiąża, Łazisk Górnych, Mikołowa, Orzesza, Pszczyny, Trzebini, Tych oraz gmin: Babice, Brzeszcze, Chrzanów, Czechowice-Dziedzice, Libiąż, Pszczyna i Trzebinia w województwie katowickim;
- 13) Okręgowy Urząd Górniczy w Wałbrzychu dla obszaru województw: jeleniogórskiego oraz wałbrzyskiego;
- 14) Okręgowy Urząd Górniczy we Wrocławiu dla obszaru województw: legnickiego, leszczyńskiego, wrocławskiego i miasta Wrocławia oraz zielonogórskiego.
- § 2. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie utworzenia okręgowych urzędów górniczych oraz ustalenia ich siedzib i właściwości miejscowej (Dz. U. Nr 32, poz. 171).
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1977 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 maja 1977 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opodatkowania niektórych przychodów podatkiem od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) i c) oraz art. 65 ust. 2 i art. 75 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami), art. 5 ust. 1 pkt 17 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) oraz art. 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1975 r. w sprawie opodatkowania niektórych przychodów podatkiem od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 9, poz. 55) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 skreśla się końcową część przepisu porozumując od wyrazów: „jeżeli ani osoba...” do końca zdania;
- 2) w § 2:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przychody z wynajmu pokoi gościnnych, domków campingowych, pomieszczenia przeznaczonego na cele świetlicowe oraz prowadzenia campingów podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń:

 - 1) w miejscowościach objętych działalnością biura zakwaterowania, jeżeli:
 - a) wynajem pokoi, domków lub pomieszczeń oraz prowadzenie campingu odbywa się wyłącznie za pośrednictwem biura zakwaterowania, a liczba wynajmowanych pokoi gościnnych lub pokoi i domków campingowych łącznie nie przekracza 5, nie licząc pomieszczenia przeznaczonego na cele świetlicowe dla osób korzystających z pokoi gościnnych,
 - b) camping jest prowadzony w rozmiarach określonych w § 1 ust. 1 pkt 4,
 - 2) w miejscowościach nie objętych działalnością biura zakwaterowania, jeżeli:
 - a) wynajem odbywa się za pośrednictwem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada” lub Funduszu Wczasów Pracowniczych, a na terenie wiejskim — również bezpośrednio;

czego, Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada” lub Funduszu Wczasów Pracowniczych w rozmiarach określonych w pkt 1 albo

- b) wynajem odbywa się bez pośrednictwa instytucji określonych pod lit. a), lecz liczba wynajmowanych pokoi gościnnych lub pokoi i domków campingowych łącznie nie przekracza 3, a miejsc na ustawianie namiotów lub przyczep mieszkalnych — 10.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może dla poszczególnych miejscowości określić większą liczbę pokoi gościnnych, domków campingowych oraz miejsc na ustawianie namiotów lub przyczep mieszkalnych niż określona w ust. 1, z których przychody będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń.”

3) w § 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń:

- 1) przychody z wynajmu jednego pokoju lub jednego domku campingowego lub wyłącznie pomieszczenia przeznaczonego na świetlicę albo wyłącznie prowadzenia campingu w rozmiarach określonych w § 1 ust. 1 pkt 2:

a) w miejscowościach objętych działalnością biura zakwaterowania, jeżeli przychody są osiągnięte za pośrednictwem biura zakwaterowania,

b) w miejscowościach nie objętych działalnością biura zakwaterowania, jeżeli przychody są osiągnięte za pośrednictwem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada” lub Funduszu Wczasów Pracowniczych, a na terenie wiejskim — również bezpośrednio;

- 2) przychody osiągane z działalności określonej w § 1 ust. 1 pkt 1—4 w roku uruchomienia tej działalności w miejscowościach przewidzianych przez terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego do aktywizacji turystycznej.”
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. W razie prowadzenia działalności w większych rozmiarach niż określone w ust. 1 pkt 1 od przychodów z tego tytułu pobiera się zryczałtowany podatek od wynagrodzeń, który w stosunku do przychodu wynosi:
- 1) jeżeli działalność jest prowadzona za pośrednictwem biura zakwaterowania, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada” lub Funduszu Wczasów Pracowniczych:
- a) w razie prowadzenia campingu oraz wynajmu dwóch pokoi lub dwóch domków campingowych albo jednego pokoju i jednego domku campingowego, albo jednego pokoju lub domku campingowego i pomieszczenia przeznaczonego na świetlicę 4%,
- b) w razie prowadzenia campingu oraz wynajmu trzech pokoi lub trzech domków campingowych albo pokoi i domków campingowych w łącznej liczbie trzech, albo dwóch pokoi lub dwóch domków campingowych bądź jednego pokoju i jednego domku campingowego i pomieszczenia przeznaczonego na świetlicę 8%,
- c) w pozostałych wypadkach 12%;
- 2) przy wynajmie bezpośrednim (§ 2 ust. 1 pkt 2 lit. b) 15%.”;
- 4) w § 5:
- a) w ust. 1 po wyrazie „Gromada” dodaje się wyrazy „albo Funduszu Wczasów Pracowniczych”; a wyrazy „(§ 2 ust. 3 pkt 1)” zastępuje się wyrazami „(§ 2 ust. 1 pkt 2 lit. b)”,
- b) w ust. 2 wyrazy „§ 2 ust. 3 pkt 2” zastępuje się wyrazami „§ 2 ust. 1 pkt 2 lit. a)”,
- c) w ust. 3 wyrazy „(§ 2 ust. 3 pkt 1)” zastępuje się wyrazami „(§ 2 ust. 1 pkt 2 lit. b)”, wyrazy zaś „§ 4 ust. 1 pkt 2” — wyrazami „§ 4 ust. 1a pkt 2”;
- 5) § 8 otrzymuje brzmienie:
- „§ 8. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o właściwym terenowym organie administracji państwowej, należy przez to rozumieć terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1977 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

66

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 kwietnia 1977 r.

dotyczące uczestnictwa Lesotho w Konwencji w sprawie pewnych zagadnień dotyczących kolizji ustaw o obywatelstwie, sporządzonej w Hadze dnia 12 kwietnia 1930 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w notyfikacji o sukcesji przekazanej Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 4 listopada 1974 r. Rząd Lesotho potwierdził swoje uczestnictwo w Konwencji w sprawie pewnych zagadnień dotyczących kolizji ustaw o obywatelstwie, sporządzonej w Hadze dnia 12 kwietnia 1930 r. (Dz. U. z 1937 r. Nr 47, poz. 361), z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z artykułem 20 konwencji Rząd Lesotho oświadcza, że artykuł 6 ustęp 2 konwencji nie będzie stosowany, gdyby miało to powodować skuteczność oświadczenia o zrzeczeniu się obywatelstwa Lesotho,

jeżeli takie oświadczenie zostanie złożone podczas jakiegokolwiek wojny, w której Lesotho będzie brało udział, lub jeżeli Rząd Lesotho uzna, że takie oświadczenie nie jest w interesie ogółu.”

Ponieważ zastrzeżenie powyższe zostało złożone po raz pierwszy przez Rząd Lesotho, a nie było sformułowane przez Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii w odniesieniu do terytorium Basuto, weszło ono w życie po upływie 90 dni od dnia złożenia, to jest dnia 2 lutego 1975 r.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

67

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 kwietnia 1977 r.

w sprawie przystąpienia Maroka do Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, sporządzonej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r., oraz potwierdzenia przez Bahama uczestnictwa w tej konwencji.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 21 Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, sporządzonej w Genewie dnia

20 kwietnia 1929 r. (Dz. U. z 1934 r. Nr 102, poz. 919), został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 4 maja 1976 r. dokument przy-